

[Orla Møller.]

hver eneste udsendelse. Hvis man prøvede på det, ville man gøre samtlige udsendelser i Danmarks radio til noget af det mest bedrøvelige og kedsommelige, man overhovedt kunne komme ud for. Derfor må man vurdere udsendelserne over en længere tid for at kunne afsige en dom med hensyn til, om alsidighedskravet er blevet opfyldt.

Der bør også sættes streg under det hovedsynspunkt, at Danmarks radio har en forpligtelse til at tage hensyn til minoriteter, minoritetsgrupper, minoritetsmeninger. Ja, man kunne måske endda vove den påstand, at graden af demokrati i et land måles på det hensyn, som man vil tage til minoritetsgrupperne. I den forbindelse kunne det måske nok være nødvendigt at sige, at alt for hidsige angreb på programmerne i program 2 i hvert fald bør dæmpes ned og vurderes under hensynet til, at man netop på denne kanal har lagt nogle ting, som måske ikke har den store folkelige tilslutning, men dækker minoritetsgruppers interesser.

Da man i oktober i Danmarks radio drøftede spørgsmålet om både nyhedsformidling og om retningslinjer for udsendelsesvirksomheden i det hele taget, nåede man frem til et enkelt hovedsynspunkt, som jeg finder meget væsentligt, en balance mellem anskuelser og interesser. Det siger sig selv, at man til enhver tid kan komme af sted med at anklage Danmarks radios medarbejdere for at have overskredet grænsen enten til den ene eller til den anden side, men når man sætter det op som en målsætning, som man vil kæmpe for, må man efter min mening dermed også have forpligtet sig til det, og så må man tage de skrald, der rent ud sagt følger med, at man som menneske ikke er i stand til altid at opfylde en perfekt målsætning.

Udover dette er der nogle andre synspunkter, som bør med ind i debatten. Det siger sig selv, at Danmarks radio ikke skal være et ekko af politikerne, og i den debat, der foregår om politikernes repræsentation i Danmarks radios råd, er det nødvendigt at få sagt netop dette. Politikerne sidder der ikke for at gøre radioen til et ekko af deres tanker. Den danske radio skal være en folkelig radio i ordets bedste forstand. Dermed tænker jeg ikke først og fremmest på folkelig, festlig og fornøjelig, men jeg tænker på,

at den skal dække det samfund, vi lever i i Danmark.

Der er to områder her, hvor jeg synes vi er kommet nogenlunde godt på vej. Det er for det første med hensyn til udbygningen af provinstjenesten. Naturligvis har der været vanskeligheder ved at få formuleret både målsætninger, teknik og arbejdsform, men jeg tror, det er rigtigt at sige, at der her er startet på den rigtige måde, og jo mere provinstjenesten udbygges, jo stærkere vil Danmarks radio få forbindelse ned til det, man plejer at kalde græsrodderne i den danske befolkning. Jeg tror, at man her er virkelig godt på vej til at nå ned i tilværelsen hos den brede befolkning. Det var tanken, at dette synspunkt skulle realiseres ved de lokale programråd, som radieloven giver adgang til at oprette rundt omkring i amterne. Her må man måske nok sige, at vi ikke står særlig stærkt, for i udformningen af dem er der ikke ret mange retningslinjer, og så sent som i aviserne i dag kan man læse, at Amtsrådsforeningen er noget nervøs for, hvordan dette kan udformes.

Vi burde måske her fra talerstolen i dag give gode råd, og det er forholdsvis let at gøre det. Når man sammensætter disse lokale programråd, bør amtsrådene tage hensyn til den folkelige organisation, der findes her i landet. Den kommer til udtryk i forskellige former for foreninger og grupper, og det vil være forholdsvis let mellem disse folk at finde frem til nogle, der vil være interesseret i at drøfte radioens og tvs forhold.

Jeg er ikke sikker på, at selve virksomheden for disse programråd behøver at blive formuleret så forfærdelig kraftigt, i hvert fald ikke i begyndelsen. Men der er en ting, der er væsentlig, og det er, at man kommer til at føre en debat på disse punkter, sådan at man får en gensidig vekselvirkning imellem disse programråd og personalet i Danmarks radio.

Det vil være nødvendigt blot med et enkelt synspunkt til sidst, og det er, at Danmarks radio har en kolossal forpligtelse til at være igangsettende og inspirerende, og dermed har den også en forpligtelse til at tage fat på nyorienteringer på en lang række områder. Jeg tror, der er nogle af os, der af og til har vendt os i rædsel og skræk, når vi så noget af det mest moderne, men 14 dage senere har måttet sige Danmarks radio tak